

РЕШЕНИЕ

№ 5548

гр. София, 29.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Мария Шишкова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2705** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИА „МН“) – юристконсулт Ф. Т. против Решение № 1532 от 30.12.2021 г., постановено по НАХД № 11729/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 състав, с което е отменено, издадено от касатора Наказателно постановление № НП -45/09.07.2021 г. и на основание чл. 18, ал. 2 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в тежест на ИА „МН“ е възложено заплащането на адвокатското възнаграждение на пълномощника на управителя на „Многопрофилна болница за продължително лечение и рехабилитация – С.“ в размер на 300 (триста) лева.

В жалбата се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакувания съдебен акт. Сочи се, че при проверката е установено нарушение на правата на пациентката В. Б. К. да получи информация за стойността на конкретно предоставените ѝ медицински услуги в периода на проведеното лечение в

„Многопрофилна болница за продължително лечение и рехабилитация С.“, което правилно е квалифицирано като нарушение на чл. 86, ал.2, т. 6 във вр. чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето. Застъпва се становище за необоснованост на обжалваното решение, поради допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила, ограничило правото на защита на санкционираното лечебно заведение - да узнае конкретните факти, заради които е санкционирано – с какво са били засегнати икономическите права на пациентката. Твърди се, че елементите от фактическия състав на санкционираното административно нарушение са установени по безспорен и категоричен начин от събраните и проверени и от районния съд доказателства и доказателствени средства. Сочи се, че административното нарушение е извършено на 19.01.2021г. и е установено при извършената проверка на 24.03.2021 г.

С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да се потвърди наказателното постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата – „Многопрофилна болница за продължително лечение и рехабилитация С.“ не се е възползвал от правото на отговор и не се представлява в съдебното заседание пред настоящата инстанция.

Процесуалният представител на касатора, в депозирана по делото писмена молба, поддържа направените искания в касационната жалба и аргументите, с които са обосновани, и моли да бъдат уважени.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваното с нея решение като правилно и законосъобразно - следва да бъде потвърдено.

Административен съд – София-град, IV касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност, приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните и посочените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима – подадена от процесуално легитимирано лице, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, а разгледана по същество - е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния си акт, въззивният съд, анализирайки информацията в събраните в хода на съдебното производство доказателствени източници – показанията на актосъставителя и приложените писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна:

По повод на подаден сигнал рег. № 96-00-132/23.02.2021 г. от И. К. С. – дъщеря на В. Б. К. – пациент на „Многопрофилна болница за продължително лечение и рехабилитация С.“ – С., с твърдения за невъзстановени финансови средства и неудовлетвореност от оказаните медицински грижи, със Заповед № РД-13-169/24.02.2021 г. на изпълнителния директор на ИА „МН“ е разпоредена извънредна проверка в лечебното заведение. Проверката е възложена на служители на ИА“МН“, сред които и свид. И. С..

Проверяващите установили, че на 19.01.2021 г. в 15:06 ч. в отделение по „Ф. и рехабилитационна медицина“ на „Многопрофилна болница за продължително лечение и рехабилитация – С.“ – С. е хоспитализирана пациентката В. Б. К., на 89

години с основна диагноза „Мозъчно-съдова болест /МСБ/ - състояние след ИМИ в басейна на ЛСМА. Десностранна централна хемипареза. Тежък анемичен синдром“. Като придружаващи заболявания са описани „Артериална хипертония III степен, Захарен диабет II тип, КСД, ХБН III степен, апластична анемия“. В деня на хоспитализацията – 19.01.2021 г. е подписан Договор за предоставяне на услуги, незаплатени от НЗОК между представляващ лечебното заведение, пациентката и дъщеря ѝ – И. С., като поръчител.

В оформената История на заболяването е отразен периода на престой на пациентката в лечебното заведение - 19.01.2021 г. – 25.01.2021г. (7 дни) и данните за общото ѝ състояние – афебрилна, спокойна, контактна, адекватна, подвижна, без оплаквания, без промяна на терапията, при провеждана ежедневна рехабилитация.

На 26.01.2021 г. по повод на съобщена обща слабост, установена бледост на кожата и видимите лигавици, по спешност е назначена П. – НВ 53 г/л, уведомени са близките и е извикан екип на Центъра за спешна медицинска помощ, с цел превеждане на пациентката в лечебно заведение за активно лечение. В 15:00 ч. на 26.01.2021 г. В. К. е изписана и е преведена в „А. Бадем С. К. МБАЛ „Т.“ за корекция на анемичния синдром.

В чл. 2 от Договора за предоставяне на услуги, незаплатени от НЗОК, подписан между пациентката, представител на лечебното заведение и дъщерята на пациентката, в качеството ѝ на поръчител, е предвидено заплащане на сумата от 1 600 лева за 20 дневен престой. Тази сума е платена изцяло в деня на постъпване на пациентката в лечебното заведение след подписване на договора. За целта е издадена и фактура № [ЕГН]/19.01.2021 г. на името на пациентката. Като основание във фактурата е посочен „пакет 2 (среден – 20 дни) за периода 19.01. – 08.02.2021 г. – 1 x 1600 лв.“.

На 17.05.2021 г., въз основа на констатациите от извършената проверка, свид. И. С. – главен инспектор в ИА „МН“ е съставила Акт за установяване на административно нарушение № А-49 в който е отразила, че лечебното заведение – [фирма] е изискало и получило без правно основание от пациентката В. К. сумата от 1 600 лева за предоставени комплексни медицински услуги пакет 2 (среден – 20 дни) в нарушение на чл. 86, ал. 2, т. 6 във вр. чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето. Актът е връчен на управителя на медицинското заведение в деня на съставянето му. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е депозирано писмено възражение, което е обсъдено в мотивите на обжалваното наказателно постановление.

Констатациите в съставения Акт за установяване на административното нарушение са послужили като основание на изпълнителния директор на ИА „МН“ да издаде наказателното постановление, предмет на съдебен контрол. Същото е връчено надлежно на представител на лечебното заведение на 14.07.2021 г., видно от приложената обратна разписка.

Възприетите от въззивния съд фактически обстоятелства, въз основа на които са направени изводите относно приложението на материалния и процесуалния закон, не се оспорват от страните. Изложените аргументи от касатора касаят приложението на материалния закон и субсумирането им под нормата на чл. 81, ал. 2, т. 4 във вр. чл. 86, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето. И според настоящата инстанция, въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за установяване обективно, всестранно и пълно на всички релевантни факти, които имат значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното нарушение, описано в Акта и в наказателното постановление. Спазени са и

процесуалните стандарти при проверката, събирането и оценката на доказателствените източници.

За да отмени НП, издадено от изпълнителния директор на ИА „МН“, решаващият съд е приел, че липсва коректно, конкретно описание на административното нарушение, за което е санкционирано лечебното заведение. Констатираното нарушение, според съда, е рефлектирало и при прилагане на материалния закон – неправилно, като нарушение на общите принципи, регламентирани в чл. 86, ал. 1, т. 1 във вр. ал. 2, т. 4 от Закона за здравето, са квалифицирани, установените при проверката на длъжностните лица от ИА „МН“ фактически обстоятелства. Дори и в касационната жалба не се твърди тези разпоредби да съдържат конкретно правило за поведение неизпълнението и/или нарушението, на което да подлежи на санкциониране по административен ред.

Касационната инстанция споделя аргументите, изложени в мотивите на обжалваното решение, че в конкретния казус цитираните бланкетни норми, без да е конкретизирано в какво точно се изразява неправомерното действие и/или бездействие, не дават възможност да се разбере с какво конкретно са били нарушени правата на пациентката К.. В депозирания сигнал от близката ѝ родственица, станал повод за възлагане на извънредната проверка в лечебното заведение, са изложени оплаквания за невъзстановени суми и неудовлетворение от предоставените медицински грижи в периода на престой в болничното заведение, поради несъответствието им с добрите медицински практики.

Установено е, че лечебното заведение има утвърден със Заповед на управителя № А-08/11.02.2020 г. ценоразпис на предоставяните медицински услуги без предварително съгласие и спешни услуги, както и ценоразпис на услуги със задължително предварително съгласие на пациента. В утвърдения ценоразпис е предвидена цена и за комплексни медицински услуги, незаплащани от НЗОК, които за период от 20 дни за „статус среден ортопедичен/неврологичен по клинични пътеки 262, 263 и 265“ е определен в размер на 1 600 лева.

Няма спор, че в конкретния казус, в деня на постъпване на пациентката е подписан договор за предоставяне на услуги, незаплащани от НЗОК от пациентката и от дъщеря ѝ, в качеството на поръчител, с който формално и двете са изразили информирано съгласие да ползват, при условията на договора предоставяните срещу заплащане медицински услуги от лечебното заведение. В този аспект, не може да се твърди, че лечебното заведение е получило без правно основание договорената сума, посочена като цена на сключения договор. Няма спор и относно факта на плащане на договорената сума – в деня на постъпване на лечение на пациентката – на 19.01.2021 г., когато е издадена и фактурата, удостоверяваща основанието за плащане. В т. 2.2 на приложения към административната преписка препис от сключения договор са регламентирани основанията, на които може да бъде прекратен предсрочно, като и в двете предвидени хипотези изрично е посочено, че ако основанието за прекратяване е настъпило след третия ден от подписване на договора, не се възстановяват предплатени суми за непредоставени медицински услуги. Предвидена е единствено възможност за последващо продължаване на договора за срока на предплатените и неизползвани медицински услуги, в срок от 60 дни след предсрочното прекратяване.

Приведено към фактологията на настоящия казус това означава, че в периода 27.01.2021 г. – 27.03.2021 г. пациентката В. К. е имала право да ползва, в съответствие с хипотезата на т.2.2.1 от Договора, останалата част от непредоставените

й, предплатени на 19.01.2021 г. медицински услуги, незаплатени от НЗОК – за срок от 12 дни.

Изложеното дава основание на касационната инстанция да приеме за законосъобразен и съответен на установените фактически обстоятелства изводът на въззивния съд, че посочените като нарушени общи норми не съдържат конкретни правила за поведение или забрани, които не са били изпълнени или са нарушени от представители на лечебното заведение, с което да са засегнали икономическите права на пациента. Спазването на формалните изисквания, визирани в нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, при съставяне на Акта за установяване на административното нарушение и издаване на наказателното постановление, е гаранция за ефективно упражняване на правото на защита на санкционираното лице и обезпечава надлежното упражняване на съдебния контрол в административно-наказателното производство при проверка на фактическите обстоятелства, установяващи елементите от състава на конкретното административно нарушение и относимата санкционна норма, приложена от административно-наказващия орган. Законосъобразно е становището на въззивния съд, че констатираното процесуално нарушение е от категорията на съществените и представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление, доколкото е рефлектирало негативно върху правото на защита на санкционираното лечебно заведение.

Предвид изложеното, обжалваното решение като валидно, постановено при спазване на процесуалните правила и правилно прилагане на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото не са налице основания за уважаване на съевременно направеното искане от касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София град, IV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1532 от 30.12.2021 г., постановено по НАХД № 11729/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 състав, с което е ОТМЕНЕНО Наказателно постановление № НП - 45/09.07.2021 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ и е възложено в тежест на ИА „Медицински надзор“, на основание чл. 18, ал. 2 във вр. чл.7, ал. 2, т. 1 от Наредба 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, заплащане на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на „Многопрофилна болница за продължително лечение и рехабилитация – С.“ във въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.